

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi|| Scaligeri|| Epistolæ|| &|| Orationes||

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Brianto Valleæ Senatori Bvrdigalensi. LIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

& pudor suaderet mihi, vt crebrioribus literis abstinerem, vtrunque moderatus sum, vt & me sustinerem, & modicis aflatunculis excitarem apud te memoriam meæ voluntatis. Sane in hoc eram, vt remitteres librum vel sine literis. Satis enim sic potest damnatum intelligeremus, qui ne accusationem quidem tanti viri meritus sit. Vale.

B R I A N T O V A L L E Æ
SENATORI BVRDIGALENSI.

L II.

N V N Q V A M mihi cessatio a scribendo gratior fuit. sapientiorem enim me fecit. Quid enim scissim tibi literas meas non penitus displicere, nisi vehementer tacendi licentia displicuisset? Cum namque scripsisset ad me Rubrius, quantum apud te valuerit mea commendatio, qua re nihil mihi gloriosius, nihil optatius eucnire potest (neque enim Rubrii patroni aut hospites fuerunt mei, sed ego illorum omnium dominus) addidit & id, iocatū te esse humanissime, vt solcs, meamque tui notasse obliuionem. Me vero, Vallea, utinam non coegerisset fortuna mei ipsius obliuisci, cuius im-

M 3 petuni

petum, cum esscm bellua aut fregeram, aut saltēm ferebam, nunc humanitati redditus atque in ea voluntatis meæ spatiis constitutis, adeo vndique eius immanitate laceratus sum, vt ne desperationi quidem sit relictus locus. Quo magis consolor nicipsum potentia tua, quæ ut maxima est a fortuna, ita cedit humanitati, quæ cuiuis fortunæ potest imperare. Ac de me quidem, Vallea, quid de te velim, tu solus iudicare prudenter potes, qui teipsum quantum sis melius longe nosti. Ego vero ctiam pollicebor arroganter, qui quam bonus sis, scio. Mea igitur res nunquam non in tuto collocata te sospite sperabo. At amici mei sumni atque incomparabilis, & viri, ut captus humānus fert, sapientis, benefici, principis (ea enim eius familia est, ut longe lateque magnisque atque illustribus titulis imperet) dignitatem, non solum pro mea, sed etiam præ mea commendo. Vale.

E I D E M. L I I I I .

Si vota mea amicorumque meorum valuerint, non minus fortunam nostram, quam humanitatem tuam laudarem. Sidigentia mea quipiam potuisset, eam cum fortunæ